

6 Οκτωβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ
(Π.Ε.Ε.Θ.) ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 701/92)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Σύνθετη διοικητική ενέργεια — Προσβολή ενδιάμεσης πράξης — Επιτυγχάνεται με προσβολή της τελικής πράξης που ενσωματώνει την ενδιάμεση.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — 5
Η περίπτωση εκπαιδευτικών που προσέβαλαν πλήρωση θέσεων (Βοηθού Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης) που όμως δεν περιλάμβαναν θέσεις της ειδικότητας των αιτητών — Υιοθέτηση των πορισμάτων της Ιωάννου κ.ά v. Δημοκρατίας — Κρίση περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος των αιτητών. 10

Οι αιτητές προσέβαλαν την κατανομή σε ειδικότητες των προς πλήρωση θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης παράλληλα με την ίδια την πλήρωση των θέσεων από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι προσβαλλόμενες θέσεις κατάλαβαν τα ενδιαφερόμενα μέρη 15
ενέπιπταν σε ειδικότητες άλλες από αυτήν των αιτητών (Θεολόγου).

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Πρόκειται για μια σύνθετη διοικητική ενέργεια που συμπληρώθηκε με τις προαγωγές. Αυτή η σύνθετη ενέργεια ενσωμάτωσε στην τελική απόφαση την προηγουμένη απόφαση περί κατανομής των θέσεων η 20

5 οποία απώλεσε την αυτοτέλειά της, που όμως, σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας, θεωρείται συμπτω-
σβαλλόμενη. Η αιτούμενη θεραπεία ι ορθά στρέφεται κατά της τελι-
κής απόφασης και σε περίπτωση που η προηγούμενη πράξη βρεθεί
ότι πάσχει, η πράξη αυτή συμπαρασύρει σε ακύρωση και την τελική
πράξη της ΕΕΥ.

10 2. Με το ίδιο θέμα του εννόμου συμφέροντος το Δικαστήριο είχε την
ευκαιρία να ασχοληθεί στην υπόθεση **Ιωάννης Ιωάννου και Κυπρια-
κής Δημοκρατίας** τα γεγονότα της οποίας ομοιάζουν με την παρού-
σα υπόθεση. Στη σελ. 2022 της απόφασης αναφέρθηκαν τα ακόλου-
θα:

15 “Στην **Κοτσώνη v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) ο Δικαστής κ. Σαββίδης
στη σελ. 14 της απόφασής του, εξετάζοντας τον ισχυρισμό πως η κα-
τανομή των θέσεων κατά ειδικότητα από τον Υπουργό Παιδείας εί-
ναι παράνομη, είτε πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί η
εξουσία για τέτοια κατανομή παρέχεται στην αρμόδια Αρχή από το
20 Νόμο. Συμφωνώ με τη θέση αυτή και προσθέτω πως οι πρόνοιες αυ-
τού του Νόμου βρίσκονται σε αρμονία με τους Περί Δημοσίας Εκ-
παιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-88 και με το Σύνταγμα.

25 Η νομοθετική εξουσία με το Άρθρο 35Γ εξουσιοδότησε την αρμόδια
Αρχή να κατανέμει θέσεις στις διάφορες ειδικότητες για πλήρωση θέ-
σεων Βοηθών Διευθυντών ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και
μα τέτοια εξουσία του Υπουργού Παιδείας δεν επεμβαίνει με οποιο-
δήποτε τρόπο στα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση, τα οποία παραμέ-
30 νουν αναλλοίωτα για τους υποψηφίους της ειδικότητας που καθορί-
ζεται, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ο καθορισμός ειδικότη-
τας συναρτάται με τις ανάγκες της υπηρεσίας και όχι με τα προσόντα
της θέσης. Εξάλλου τα σχέδια υπηρεσίας είναι κανονιστική δευτερο-
γενής νομοθετική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που γίνεται
κατ’ εξουσιοδότηση και για σκοπούς εφαρμογής Νόμου. (Βλ.
35 **Π.ΑΣΥΔ.Υ. v. Δημοκρατίας** (1978) 3 Α.Α.Δ. 27, **Πρόεδρος της Δημο-
κρατίας v. Βουλής των Αντιπροσώπων** (1986) 3 ΑΑΔ 1159, **Δημοκρα-
τία v. Χριστούδια**). Επομένως και στις δύο περιπτώσεις το δικαίωμα
δίδεται από τη νομοθετική εξουσία της δικαιοδοσία της οποία εμπί-
πτει η δημιουργία θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων. (Βλ.
40 **Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλή των Αντιπροσώπων** (1985) 3
Α.Α.Δ. 2127, σελ. 2129).

Έχοντας καταλήξει στην πιο πάνω θέση οδηγούμαι αυτεπάγγελτα
και στο συμπέρασμα πως ο αιτητής μια και δεν είχε την ειδικότητα
που καθόρισε η αρμόδια Αρχή, δεν έχει έννομο συμφέρον να προ-

οβάλει τη υπό κρίση πράξη, ούτε και να αμφισβητήσει τη εγκυρότητα της, δεδομένου ότι η υποψηφιότητά του δεν ήταν ποτέ έγκυρη λόγω του ότι δεν κατείχε την ειδικότητα στα Δομικά.

Κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίπτεται”.

5

Το πιο πάνω απόσπασμα της απόφασης στην προαναφερθείσα προσφυγή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην παρούσα προσφυγή και κατά συνέπεια και η προσφυγή αυτή θα πρέπει να απορριφθεί για το λόγο ότι οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος.

10

3. Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 35Γ(1) η ειδικότητα λαμβάνεται υπόψη μόνο στην περίπτωση προαγωγών και δεν εφαρμόζεται για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής και ιδιαίτερα στην περίπτωση των αιτητών που διεκδικούσαν διορισμό και όχι προαγωγή, παρατηρείται πως δεν υπήρξε τέτοιος ισχυρισμός από μέρους των αιτητών αλλά μόνο από το δικηγόρο τους. Εξάλλου οι αιτητές ήταν ήδη διορισμένοι στην υπηρεσία και η ανέλιξή τους ήταν δυνατή διά προαγωγής και στην Παρόμοια προσέγγιση έγινε και στην **Κώστας Κυριακίδης κ.ά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** στη σελ. 4505.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25

Ioannou v. The Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 280,

Michaelides a.o. v. Republic (1979) 3 C.L.R. 56,

30

Prezas a.o. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1008,

Prezas a.o. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2525,

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1990) 3 Α.Α.Δ. 4491,

35

Ιωάννου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2016,

Γαβριήλ ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1653,

40

Κυριακίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4499.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης αντί καιμή στη θέση των αιτητών καθώς και εναντίον του καταμερισμού των υπό πλήρωση θέσεων.

10 Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές

Ρ. Παπαπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν τις πιο κάτω θεράπειες:

20

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι ο καταμερισμός των θέσεων προς πλήρωση, Βοηθών Διευθυντών Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης, όπως έγινε κατά ειδικότητα είναι άδικος και αυθαίρετος κάθε δε πράξη της ΕΕΥ που επακολούθησε και στηρίχθηκε σ' αυτόν τον καταμερισμό είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

25

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη καιμή απόφαση της καθ'ης η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 10.7.1992 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα τα ονόματα των οποίων φαίνονται στον επισυνημμένο “ΠΙΝΑΚΑ Β” στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχ. Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης από 1.6.92 αντί καιμή στη θέση των αιτητών είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

30

35

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με έγγραφό του με αρ. 359/68/5 και ημερομηνίας 5.2.92, ζήτησε από τη ΕΕΥ να προβεί στην πλήρωση 130 θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης. Στο έγγραφο αυτό καθοριζέτο και η κατανομή των θέσεων στις διάφορες ειδικότητες όπως προνοεί το άρθρο 35Γ(1) και (2) των

40

περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1992.

Οι αιτητές 2-12 είναι καθηγητές Θερησκευτικών, ενώ όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη που προάχθηκαν ανήκουν σε άλλες ειδικότητες.

Εκκρεμούσης της ενάπιόν μου διαδικασίας η αιτήτρια αρ. 1 Επιτροπή Παγκύπριας Ένωσης Ελλήνων Θεολόγων, και ο αιτητής 4 Μιχάλης Σάββα, απέσυραν την προσφυγή τους. Επίσης η προσφυγή εναντίον των ενδιαφερομένων μερών 11, Χριστόφορου Ηλία, 18, Μαρίας Δημητρίου και 21, Παύλου Πίπη, αποσύρθηκε.

5

Στην πλήρη απλοποίησή της, όπως ορθά παρατηρεί ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών, η υπό εξέταση διαφορά αφορά τον τρόπο που αποφασίστηκε να “προδιαγραφεί” η κατανομή των θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

10

Οι καθ’ ων η αίτηση με την ένστασή τους εγείρουν δύο προδικαστικές ενστάσεις. Η πρώτη αφορά τη θεραπεία 1 για την οποία γίνεται εισήγηση ότι στρέφεται εναντίον αναρμόδιου οργάνου, δηλαδή της ΕΕΥ, ενώ την απόφαση για την κατανομή των θέσεων έλαβε το Υπουργείο Παιδείας που ήταν το αρμόδιο όργανο. Συνεπώς, οι καθ’ ων η αίτηση ζητούν την απόρριψη της προσφυγής εναντίον της ΕΕΥ όσον αφορά τη θεραπεία 1.

15

20

Κατά την άποψή μου, η προδικαστική αυτή ένσταση των καθ’ ων η αίτηση δεν ευσταθεί, γιατί στην υπό κρίση υπόθεση έχουμε μια σύνθετη διοικητική ενέργεια που συμπληρώθηκε με τις προαγωγές. Αυτή η σύνθετη ενέργεια ενσωμάτωσε στην τελική απόφαση την προηγούμενη απόφαση περί κατανομής των θέσεων η οποία απώλεσε την αυτοτέλειά της, που όμως, σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας, θεωρείται συμπεροβαλλόμενη. Η αιτούμενη θεραπεία 1 ορθά στρέφεται κατά της τελικής απόφασης και σε περίπτωση που η προηγούμενη πράξη βρεθεί ότι πάσχει, η πράξη αυτή συμπαρασύρει σε ακύρωση και την τελική πράξη της ΕΕΥ. (Βλέπε μεταξύ άλλων Τσάτσος “Αίτησις Ακυρώσεως” 3η Έκδοση, σελ. 150, επομ., Σπηλιωτόπουλος “Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου” 1988 (σελ. 153), *Ντίνος Ιωάννου v. A.H.K.* (1981) 3 C.L.R. 280, στη σελ. 299, *Michaelides and Another v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 56, στις σελ. 71 και 72, *Ioannis Prezas and Another v. R.* (1985) 3 C.L.R. 1008, στη σελ. 1021, *Ioannis Prezas and Another v. R.* (1986) 3 C.L.R. 2525, σελ. 2528).

25

30

35

Η δεύτερη προδικαστική ένσταση που εγείρεται από μέρους των καθ’ ων η αίτηση αφορά τον ισχυρισμό ότι οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος υπό την έννοια του ότι δεν προσβάλλουν το διορισμό της μιας θέσης που κατανεμήθηκε για τη δική τους ειδικότητα, αλλά προσβάλλουν τις προαγωγές στις άλλες θέσεις άλλων ειδικοτήτων, που καταλήφθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη σύμφωνα με την κατανομή που έγινε από το Υπουργείο Παιδείας.

40

Προς υποστήριξη της εισήγησης αυτής η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση βασίστηκε στις υποθέσεις *Παύλος Δημητρίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (Αρ. 2) (1990) 3 Α.Α.Δ. 4491, *Ιωάννης Ιωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2016, *Γιαννάκης Γαβριήλ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563.

Η θέση του δικηγόρου των αιτητών όσον αφορά την προδικαστική ένσταση αυτή, είναι πως οι πρόνοιες του άρθρου 35Γ εφαρμόζονται μόνο για θέσεις προαγωγής και όχι για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής όπως στην προκειμένη περίπτωση και ισχυρίστηκε ότι οι αιτητές είχαν όλα τα προσόντα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας να διοριστούν και όχι να προαχθούν, στη θέση του Βοηθού Διευθυντή. Ενόψει τούτου υποστήριξε τη θέση πως οι αιτητές έχουν έννομο συμφέρο.

Με το ίδιο θέμα είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ στην υπόθεση *Ιωάννης Ιωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω), τα γεγονότα της οποίας ομοιάζουν με την παρούσα υπόθεση. Στη σελ. 2022 της απόφασης ανάφερα τα ακόλουθα:

“Στην *Κοτσώνη ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) ο Δικαστής κ. Σαββίδης στη σελ. 14 της απόφασής του, εξετάζοντας τον ισχυρισμό πως η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα από τον Υπουργό Παιδείας είναι παράνομη, είτε πως ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί, γιατί η εξουσία για τέτοια κατανομή παρέχεται στην αρμόδια Αρχή από το Νόμο. Συμφωνώ με τη θέση αυτή και προσθέτω πως οι πρόνοιες αυτού του Νόμου βρίσκονται σε αρμονία με τους Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-88 και με το Σύνταγμα.

Η νομοθετική εξουσία με το άρθρο 35Γ εξουσιοδότησε την αρμόδια Αρχή να κατανέμει θέσεις στις διάφορες ειδικότητες για πλήρωση Θέσεων Βοηθών Διευθυντών ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και μια τέτοια εξουσία του Υπουργού Παιδείας δεν επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο στα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση, τα οποία παραμένουν αναλλοίωτα για τους υποψηφίους της ειδικότητας που καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ο καθορισμός ειδικότητας συναρτάται με τις ανάγκες της υπηρεσίας και όχι με τα προσόντα της θέσης. Εξάλλου τα σχέδια υπηρεσίας είναι κανονιστική δευτερογενής νομοθετική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου που γίνεται κατ' εξουσιοδότηση και για σκοπούς εφαρμογής Νόμου. (Βλ. *ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. ν. Δημοκρατίας* (1978) 3 Α.Α.Δ. 27, *Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1159, *Δημοκρατία ν. Χριστούδια*

(1988) 3 Α.Α.Δ. 2622. Επομένως και στις δύο περιπτώσεις το δικαίωμα δίδεται από τη νομοθετική εξουσία στη δικαιοδοσία της οποίας επιτίπτει η δημιουργία θέσεων και ο καθορισμός των προσόντων. (Βλ. *Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων* (1985) 3 Α.Α.Δ. 2127, σελ. 2129).

5

Έχοντας καταλήξει στην πιο πάνω θέση οδηγούμαι αυτεπάγγελτα και στο συμπέρασμα πως ο αιτητής μια και δεν είχε την ειδικότητα που καθόρισε η αρμόδια Αρχή, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την υπό κρίση πράξη, ούτε και να αμφισβητήσει την εγκυρότητά της, δεδομένου ότι η υποψηφιότητά του δεν ήταν ποτέ έγκυρη λόγω του ότι δεν κατείχε την ειδικότητα στα Δομικά.

10

Κατά συνέπεια η προσφυγή απορρίπτεται.”

15

Το πιο πάνω απόσπασμα της απόφασης στην προαναφερθείσα προσφυγή τυγχάνει πλήρους εφαρμογής στην παρούσα προσφυγή και κατά συνέπεια και η προσφυγή αυτή θα πρέπει να απορριφθεί για το λόγο ότι οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος.

20

Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35Γ(1) η ειδικότητα λαμβάνεται υπόψη μόνο στην περίπτωση προαγωγών και δεν εφαρμόζεται για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής και ιδιαίτερα στην περίπτωση των αιτητών που διεκδικούσαν διορισμό και όχι προαγωγή, έχω να παρατηρήσω πως δεν υπήρξε τέτοιος ισχυρισμός από μέρους των αιτητών αλλά μόνο από το δικηγόρο τους. Εξάλλου οι αιτητές ήταν ήδη διορισμένοι στην υπηρεσία και η ανέλιξή τους ήταν δυνατή διά προαγωγής και όχι διά διορισμού. Παρόμοια προσέγγιση έγινε και στην *Κώστας Κυριακίδης κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4499 στη σελ. 4505 που με βρίσκει σύμφωνο.

25

30

Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος, δεν κρίνω σκόπιμο να ασχοληθώ με την ουσία της προσφυγής.

35

Υπό τας περιστάσεις και για τους λόγους που προαναφέρθησαν, η προσφυγή απορρίπτεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.